

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Rustem Thaqi - kryetar i kolegjit, Albert Zogaj dhe Fejzullah Rexhepi, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit: F.I. nga Prishtina, të cilin e përfaqëson L.B., sipas autorizimit përfaqësues nga Sindikata e Pavarur e Postës dhe Telekomunikacionit të Kosovës, kundër të paditurës Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës PTK sh.a, me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson i autorizuari Hajredin Islami, jurist i të paditurës, sipas autorizimit, për shkak të kompensimit të diferencës së pagës, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm C.nr.1599/12, i datës 26.05.2014, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 06.07.2017, mori këtë:

A K T G J Y K I M

I. REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës PTK sh.a, me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm C.nr.1599/12, i datës 26.05.2014, në pjesën me të cilën është aprovuar kërkesëpadia e paditësit F.I. nga Prishtina dhe është anuluar aktvendimi i të paditurës nr. 01-1040-12/12, i datës 07.03.2012 VËRTETOHET.

II. APROVOHET pjesërisht e bazuar ankesa e të paditurës Posta dhe Telekomunikacioni i Kosovës PTK sh.a, me seli në Prishtinë, PRISHET aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm C.nr.1599/12, i datës 26.05.2014, në pjesën e kërkesëpadisë me të cilën është detyruar e paditura që paditësit ti paguaj ndryshimin e pagës, ndryshimin e bonusit dhe të trustit në mes të gradës 6 dhe 5, për çdo muaj duke filluar nga data 01.02.2012, me kamatë 4% deri në pagesën definitive si dhe pjesa e kërkesëpadisë për shpenzime të procedurës, dhe lënda i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe vendosje në këtë pjesë.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar e ka aprovuar në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit F.I. nga Prishtina, e ka anuluar aktvendimin e të paditurës Postës dhe Telekomunikacionit të Kosovës Nr. 01-1040-12/12, i datës 07.03.2012, dhe e ka detyruar të paditurën që paditësit ti paguaj ndryshimin e pagës, ndryshimin e bonusit dhe trustit në mes të gradës 6 dhe 5, për çdo muaj duke filluar nga data 01.02.2012, e tutje me kamatë 4% e deri në pagesën definitive, e të gjitha këto në afat prej 15 ditësh, nga dita e marrjes së aktgjykimit nën kërcënim të përmbarimit me dhunë.

Kundër këtij aktgjykimi në afatin ligjor ka paraqitur ankesë e paditura, për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që të aprovohet ankesa e të paditurës, ndërsa padia e paditësit të hedhet e pasafatshme, të ndryshohet aktgjykimi dhe të refuzohet kërkesëpafia e paditësit apo të priset aktgjykimi dhe të kthehet lënda në rishqyrtim dhe vendosje.

Paditësi nuk ka paraqitur përgjigje në ankesë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195, të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurës është pjesërisht e bazuar.

Gjykata e shkallë së parë duke vendosur sipas padisë së paditësit kundër të paditurës, pas mbajtjes së seancës për shqyrtim kryesor ka marrë aktgjykimin e atakuar. Në procedurën e të provuarit ka administruar prova dhe ka vërtetuar gjendjen faktike sipas të cilës është vërtetuar se paditësi në cilësinë e punëmarrësit dhe e paditura në cilësinë e punëdhënësit kanë lidhur kontratën Nr.01-2880-2664/2011, e datës 20.10.2011. Sipas kontratës së punës paditësi pranë të paditurës përcaktohet në kryerjen e detyrave të punës si Agjent i Shitjes në Teren i cili do ti kryej punët në lokacionin-Prishtinë. Sipas kontratës është përcaktuar se të punësuarit i caktohet paga bazë për punën të cilën e kryen për punëdhënësin në lartësi të gradës 6. E paditura me vendimin e burimeve njerëzore Nr. 01-1040-12/2012, të datës 07.03.2012, paditësit i cakton të ardhurat personale mujore në lartësi të gradës 5, sipas strukturës së gradave duke i ulë paditësit gradën nga 6 në 5. Sipas këtij vendimi lartësia e të ardhurave personale implementohet nga data 01.02.2012, e i cili vendim sipas të paditurës konsiderohet si pjesë përbërëse e kontratës së punës Nr.01-2880-2664/2011, të datës. 20.10.2011. Ky vendim i të paditurës ka ardhur pas shkresës të datës 06.12.2011, të Ministrisë të Ministrisë së Zhvillimit Ekonomik, drejtuar kryetarit të bordit të drejtorëve të paditurës, sipas të cilës rekomandohet që niveli i përgjithshëm i shpenzimeve për personelin në raport me të hyrat e përgjithshme të paditurës për vitin 2012, duhet të jetë jo më shumë se 20%. Duke u bazuar në këtë gjendje të vërtetuar faktike gjykata e shkallës së parë e aprovon në tërësi kërkesëpudinë e paditësit, duke vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar gjykata ka theksuar se paditësi dhe e paditura raportin e tyre punëdhënës - punëmarrës e kanë rregulluar me kontratë duke përcaktuar të drejta dhe detyrimet reciproke në mes tyre, e cila kontratë është në harmoni të plotë me dispozitat e Ligjit të Punës përkatësisht dispozitat e nenit 11, të Ligjit të Punës sipas të cilës kontrata e punës, duhet të përmbajë lartësinë e pagës bazë si dhe ndonjë shtesë ose të ardhur tjetër, e në rastin konkret palët me kontratë gjeëgjësisht me nenin 5 të kontratës, kanë përcaktuar se të punësuarit - paditësit i caktohet paga bazë për punën të cilën e kryen për punëdhënësin në lartësi të gradës 6.

Ka shtuar se kontrata e punës e lidhur në mes të paditësit dhe të paditurës është një marrëdhënie kontraktore e cila është krijuar duke respektuar kushtet e përgjithshme për lidhjen e kontratës dhe atë: aftësinë punuese të palëve kontraktuese, vullnetin e palëve, lëndën e kontratës dhe bazën e kontratës. Sipas vlerësimit të gjykatës së shkallës së parë kontrata e punës e lidhur mes të paditësit dhe të paditurës mund të ndryshojë vetëm me vullnetin e shprehur të të dy palëve kontraktuese, andaj nuk mund të ndryshohen kushtet e kontratës së punës vetëm me shprehjen e njëanshme të vullnetit të njërës palë, e në lidhshmëri me këtë rezulton se vendimi i atakuar i të paditurës është i kundërligjshëm dhe në asnjë mënyrë nuk mund të pranohet si pjesë e kontratës përderisa të dy palët nuk pajtohen për ndryshimin e kushteve të kontratës. Prandaj edhe ka vendosur që kërkesëpadia të aprovohet në tërësi si e bazuar konform dispozitave të nenit 11, 55 dhe 87 të Ligjit të Punës. Vendimin për kumatën gjykata e shkallës së parë e ka mbështetur në dispozitën e nenit 186 dhe 277 të LMD-së, ndërsa për shpenzimet e procedurës ka vendosur në bazë të dispozitës së nenit 450 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë në pjesën e dispozitivit e cila me aktgjykimin e Gjykatës se Apelit është vërtetuar (pika I e këtij aktgjykimi) është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit, kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së.

Gjykata e shkallës së parë ka aplikuar drejtë të drejtën materiale në raport me gjendjen faktike të vërtetuar në këtë çështje juridike kontestuese nga ku ka rrjedhur se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar.

Sipas kontratës së punës, paga është përcaktuar sipas gradës 6 dhe ulja nën këtë gradë është në kundërshtim me dispozitat e kontratës dhe të ligjit. Kërkesa e Ministrisë së Zhvillimit Ekonomik drejtuar kryetarit të Bordit të drejtorëve të paditurës, sipas të cilës rekomandohet që niveli i përgjithshëm i shpenzimeve për personelin në raport me të hyrat e përgjithshme të të paditurës për vitin 2012, duhet të jetë jo më shumë se 20%, nuk mund të jetë bazë për uljen e pagës së paditësit pasi që në rekomandimin e Ministrisë nuk janë precizuar se cilat shpenzime operative, e as që theksohet ulja e pagave, prandaj e paditura është dashur ta paraqiste një plan të detajizuar operativ lidhur me uljen e shpenzimeve duke i precizuar ato, por një provë e tillë nga ana e të paditurës nuk është paraqitur, për çfarë arsye pretendimet ankimore janë të pabazuara.

Nuk ka prova se e paditura ka bërë ndërhyrjen në aktet normative të saja lidhur me zvogëlimin e gradave, prandaj nuk mund të bëhet kjo me një vendim të drejtorit menaxhues. Duke u nisur nga kjo gjendje e çështjes rezulton se gjykata e shkallës së parë drejtë ka aplikuar të drejtën materiale përkatësisht dispozitën e nenit 55 paragrafi 1, të Ligjit të Punës me të cilën është përcaktuar së: “*I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me kontratën e punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, aktin e Brendshëm të Punëdhënësit*”.

Në këtë rast punëdhënësi dhe punëmarrësi me kontratë me vullnetin e tyre të plotë dhe të lirë kanë përcaktuar përveç tjerave edhe lartësinë e pagës e cila duhet të përmbushet nga punëdhënësi.

Pretendimi ankimor i të paditurës se aktgjykimi i atakuar është marrë me shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së, nga se, sipas të paditurës dispozitivi i aktgjykimit është i pa kuptimtë dhe në kundërshtim me arsyet e dhëna, përkatësisht nuk përmban arsyeje të mjaftueshme për faktet relevante, e gjithashtu për faktet relevante ekzistojnë kundërthënie në mes të asaj se çka thuhet në arsyet e aktgjykimit mbi përmbajtjen e shkresave dhe procesverbaleve lidhur me deklaratat e dhëna gjatë procedurës, për Gjykatën e Apelit është pretendim i pathemeltë. Aktgjykimi i atakuar është mjaft i qartë si në pjesën e dispozitivit ashtu edhe të arsyetimit, në përputhje të plotë me përmbajtjen e kërkuar me dispozitat e nenit 160 të LPK-së. Gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsyeje të mjaftueshme për faktet vendimtare të cilat duke i kualifikuar në pajtim me normat materialo juridike, ka nxjerrë përfundimin e drejtë lidhur me vendosjen meritore.

Gjykata e vlerësoi të pabazuar pretendimin ankimor të paditurës lidhur me afatëshmërin e padisë, për shkak se në bazë të nenit 87 të Ligjit të Punës, “Ligji nr. 03/L-212 të dt. 01.11.2010” saktësisht parashihet se: të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej 3 (tre) - vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës dhe duke u bazuar në këtë dispozitë ligjore, kjo gjykatë vlerëson se, gjykata e shkallës së parë drejtë e ka aplikuar të drejtën materiale. Po ashtu edhe në bazë të nenit 372 të LMD, i cili ishte në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimit për uljen e gradës, saktësisht është përcaktuar se kërkesat periodike parashkruhen 3-vjet, nga rrjedha e secilës dhënie të veçantë për pagesë, andaj duke u bazuar në dispozitat e lartcekura të këtyre ligjeve rrjedh se drejtë është aplikuar e drejta materiale nga ana e gjykatës së shkallës së parë, e cila për qëndrimin e vet ka dhënë arsye të mjaftuara, bindëse faktike dhe juridike për faktet vendimtare për vendosje në këtë çështje juridike.

Aktgjykimi i shkallës së parë në pjesën që është prishë dhe është kthyer në rishqyrtim sipas pikës II, të dispozitivit të këtij aktgjykimi, është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika n) e LPK-së, pasi që dispozitivi i aktgjykimit është i paqartë e rrjedhimisht dispozitivi është në kundërshtim me arsyet e dhëna. Dispozitivi është i paqartë sepse nuk është përcaktuar lartësi e ndryshimit të pagës, ndryshimit të bonusit dhe trustit në mes të gradës 6 dhe 5, e cila duhet të paguhet nga e paditura, ndërsa është në kundërthënie me arsyet sepse kjo pjesë e kërkesëpadisë nuk është arsyetuar përkatësisht nuk janë paraqitur arsye për faktet vendimtare të cilat kanë ndikuar që gjykata të vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Për pjesën e kthyer në rigjykim udhëzohet gjykata e shkallës e parë që në riprocedurë të vërtetojë se a është kontestuese në mes të palëve ndërgjyqësore lartësia e kërkesëpadisë dhe varësisht nga deklarimi i palëve për kontestueshmërinë e lartësisë së kërkesëpadisë, e sipas nevojës lartësinë e kërkesëpadisë ta vërtetoj me ekspertizë ashtu që pas administrimit dhe vlerësimit edhe të provave tjera të vendos në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme.

Në lidhje me vendimin për shpenzimet gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi sepse shpenzimet duhet të përcaktohen në mënyrë unike për të gjitha shpenzimet e pranueshme në përfundim të vendosjes meritorë për të gjitha kërkesat.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi e në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 paragrafi 1 pika (d) dhe pika (c) e LPK-së.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr. 4579/14, me datë 06.07.2017

Kryetari i kolegjit
Rrustem Thaqi, d.v